

Varetægts-Statistik*) for Københavns Jurisdiktion for Aaret 1903.

I Tidsskrift for Fængselsvæsen for Aaret 1903, S. 197 ff. er optaget en af Kriminalretsassessor Ussing meddelt Statistik over Varetægtsfængslets Anvendelse ved Kriminalretten i Aaret 1902. Her skal meddeles en tilsvarende Statistik for Aaret 1903. Desværre vil hermed, i alt Fald indtil videre, Varetægtsstatistikken for Kriminalrettens Vedkommende standse. Statistikken har kun kunnet tilvejebringes ved betydelige Ofre af Tid og Arbejdskraft fra Kriminalretsassessorernes Side, og man har ment ikke at kunne vedblive med at bringe disse Ofre. Statistikkens Bortfalden medfører et Tab for Offentligheden, der derved mister en — ganske vist kun lidet benyttet — Adgang til Kundskab om Kriminalrettsdommernes Benyttelse af et Retsmiddel, hvis Misbrug kan have de alvorligste Følger for Borgerne. Men ogsaa Kriminalretten selv taber ved Statistikkens Bortfalden. Den gav hver enkelt Dommer et Middel til at kontrollere sin egen Anvendelse af Varetægtsfængslet og til Sammenligning med andre Dommeres Anvendelse af det. Det kan derhos ikke betvivles, at den blotte Eksistens af en saadan Statistik paa en heldig Maade maa modvirke

*) Forkortelsernes Betydning: P = arresterede Personer, > = mere end, < = mindre end, D = Arrestdagens Antal, G = Gennemsnit af Arrestdage for hver Person.

den Tilbøjelighed, der under Inkvisitionsmaksimen kan opstaa hos Dommeren til at fortsætte Varetægtsfængsling ud over rimelig Tid.

Statistikken for Aaret 1903 angaar — ligesom den for Aaret 1902 — alle de Personer, der have været arresterede i Sager, indregistrerede i det paagældende Aar ved Rettens Kriminalkamre eller Afdelinger for offentlige Politisager, baade Mænd og Kvinder, hvad enten der er gaaet Dom i Sagerne eller ikke.

I Fremstillingen vil for Sammenligningens Skyld de i Statistikken for 1902 givne Rammer overalt blive benyttede. Til Lettelse for Læserne ville derhos forskellige af de i Beretningen for 1902 indeholdte oplysende Forklaringer blive genoptagne i nærværende Beretning.

I.

Domssager.

Naar alle de Arrestanter, hvem Dom er overgaaet, tages under et, viser Statistikken følgende:

Personer 2348, Dageantal 49909, Gennemsnit 21,3. Til Sammenligning skal anføres, at der i 1902 var 2352 Personer med Dageantal 52261 og Gennemsnit 22,2. Fordelingen paa Køn og Alder af de i 1903 dømte er følgende:

	P	D	G
Mænd over 18 Aar	1738	39363	22,6
Drenge 15—18 —	90	2562	28,5
— 10—15 —	»	»	»
Kvinder over 18 Aar.....	474	7546	15,9
— 15—18 —	45	422	9,4
— 10—15 —	1	16	16,0
	2348	49909	21,3

Da Gennemsnitsarresten pr. Person i Aaret 1903 er 21,³ Dage, medens den i 1902 var 22,², kan altsaa for Aaret 1903 noteres en Vinding af c. 1 Dag pr. Person. Ingen Drengene under 15 Aar og kun et Pigebarn under denne Alder har i 1903 været arresteret i en Domssag. Det samlede Antal Drengene 15—18 Aar, der i Aaret 1903 har været arresteret i Domssager, er 90, medens Antallet i 1902 var 115. Der er altsaa en Nedgang paa godt 20 pCt. Denne Nedgang, der, som det vil fremgaa af de nedenfor anførte Oplysninger om Aktionssager, tilmed i det væsentlige falder paa disse Sager, der sædvanlig medføre de længste Arrester, er næppe fremkommen ved en Aftagen i Antallet af de unge Forbrydere. Langt snarere skyldes den en stigende Utilbøjelighed hos Rettens Medlemmer til uden for højst nødvendige Tilfælde at belægge Personer under 18 Aar med Arrest. Ogsaa i Gennemsnitsvarigheden af Arresterne for Drengene er der — formentlig af samme Grund — indtraadt en ret betydelig Nedgang, nemlig fra 31,⁶ til 28,⁵ Dage. Ligesom i 1902 ere Arrestgennemsnittene betydelig lavere for Kvinder end for Mænd. Dette fremkommer dog nærmest derved, at af Sagerne mod Kvinder udgøre Aktionssagerne, d. e. de Sager, der medføre de længste Arrester, et mindre Procentantal, end Tilfældet er for Mændenes Vedkommende. Omvendt medfører, som allerede berørt i Statistikken for Aaret 1902, den Omstændighed, at et stort Procentantal af Sagerne mod Drengene mellem 15 og 18 Aar er Aktionssager, at Arrestgennemsnittet for disse Personer tilsyneladende bliver højere end for voksne Mænd, skønt det virkelige Forhold er, at Arrestgennemsnittet, naar fornødent Hensyn tages til Sagernes Beskaffenhed, er mindre, jvfr. nedenfor om Aktionssager.

For at faa en virkelig Forestilling om Arrestens Benyttelse, maa der sondres mellem de forskellige Arter af Sager, nemlig Aktionssager, Aflæsningsager og Politisager.

Aktionssager kaldes Sager, der ikke kunne paadømmes, før der er taget Udskrift af Forhøret, dette er tilstillet Politidirektøren, denne har besluttet Tiltale og udnævnt en Aktor og Defensor, disse hver for sig have udarbejdet et Indlæg i Sagen, første voterende Dommer har udarbejdet et Domsudkast, dette og Sagens Akter have cirkuleret mellem de 5 Dommere og Dommen er vedtagen af dem. Denne Proces undergaa de fleste kriminelle Sager.

Aflæsningssager ere Sager om første Gang begaaet Tyveri, Bedrageri og lignende, naar der er fuld Tilstaaelse, Sagen rede og klar, og den tiltalte ønsker denne Behandlingsmaade. Her overspringes Sagens Beskrivelse, Tiltalebeslutningen, Aktors og Defensors Virksomhed, og de fem Dommere paadømme oftest Sagen efter Forhørsdommerens mundtlige Referat og Oplæsning af de vigtigste Protokoltilførsler.

Politisager endelig angaa Betleri, Løsgænger, Erhverv ved Utugt, Overtrædelse af Fremmedloven m. m. og paadømmes — naar Straffen er mindre — af en Enkelt-dommer, og for de længere Straffes Vedkommende af fem Dommere ved mundtlig Votering.

Tallene stille sig saaledes:

	P	D	G
Aktionssager	698	34511	49,4
Aflæsningssager	419	6365	15,2
Politisager	1231	9033	7,3
I alt...	2348	49909	21,3

eller, hvis man fradrager den ofte ikke ringe Tid, i hvilken Arrestanterne have opholdt sig, ikke i Arresten, men paa Hospitalet, navnlig til Observation:

	P	D	G
Aktionssager	698	33465	47,0
Aflæsningssager	419	6023	14,4
Politisager	1231	8538	6,9
I alt...	2348	48026	20,5

En Sammenligning med de tilsvarende Tal for Aaret 1902 viser, at Nedgangen i Arrestgennemsnittet mest er kommet Aktionssagerne tilgode. Arrestgennemsnittet for Aflæsningssagerne er endog steget en Ubetydelighed. Aarsagen hertil maa vistnok søges deri, at der er en stigende Tilbøjelighed hos de voterende Dommere til, saa snart der kan være Tvivl af nogen Art, at lade Sagen beskrive og cirkulere inden Paadømmelsen.

Aktionssager.

Til Belysning af, hvor megen Tid der medgaar henholdsvis til Sagens Undersøgelse, til de Skridt, der foretages fra Undersøgelsens Slutning til Sagens Optagelse til Dom, og til Paadømmelsen, meddeles følgende Tabel:

	P	D	G
Til Forhørets Slutning	698	16682	23,9
Derfra til Aktors og Defensors Indladen til Dom	602	10437	17,3
Derfra til Domsafsigelsen	602	7392	12,3
I alt...	698	34511	49,4

At Personantallet i de 3 Rubrikker er forskelligt, beror paa, at 96 Personer ere løsladte før eller dog ved For-

hørets Slutning og derfor ikke kunne figurere i de andre Rubrikker. Det fortjener at fremhæves her, at Antallet af de før eller ved Forhørets Slutning løsladte er steget en Del siden Aaret 1902. I det sidstnævnte Aar blev kun c. 11 pCt. løsladt før eller ved Forhørets Slutning, medens der i 1903 blev løsladt c. 14 pCt. I øvrigt frembyder en Sammenligning med Tallene for 1902 intet af større Interesse. Dog kan det nævnes, at medens der i 1903 er Nedgang i Arrestgennemsnittet paa de 2 andre Poster, viser der sig en mindre Stigning af Arrestgennemsnittet for den til Sagens Paadømmelse medgaaede Tid.

Ligesom i Aaret 1902 har Aktionen — d. e. samtlige de Skridt, der foretages fra Undersøgelsens Slutning til Sagens Paadømmelse — gennemsnitlig taget længere Tid end Sagens Undersøgelse. Selve Sagens Undersøgelse har i 1903 forvoldt 23,9 Dages Gennemsnitsarrest (i 1902 24,3 Dage), medens Aktionen har forvoldt 29,3 Dages Gennemsnitsarrest (i 1902 29,9 Dage). Dette Forhold er selvfølgelig urimeligt og kunde let ændres. Da Assessor Ussing imidlertid i Beretningen for 1902 tilstrækkelig udtømmende har behandlet dette Punkt, skal jeg ikke paa ny berøre det.

Til Belysning af, hvorledes Forholdet mellem Undersøgelsen og Aktionens Længde stiller sig for de forskellige Aldere og Køn, hidsættes følgende Tabel:

	Til Forhørets Slutning			Til Indladelsen til Dom			Til Domsafsigelsen		
	P	D	G	P	D	G	P	D	G
Mænd over 18 Aar	561	13572	24,2	486	8499	17,5	486	6130	12,6
Drenge 15—18 —	40	839	21,0	35	642	18,3	35	382	10,9
Kvinder over 18 Aar ..	92	2233	24,3	78	1250	16,0	78	844	10,8
— 15—18 — ..	5	38	7,6	3	46	15,3	3	36	12,0
I alt	698	16682	23,9	602	10437	17,3	602	7392	12,3

Arrestgennemsnittet er altsaa for Forhørets Vedkommende:

For voksne Mænd	24,2.
— — Kvinder	24,3.
— Drengene 15—18 Aar	21,0.
— Kvinder 15—18 —	7,6.

Arrestgennemsnittet er derimod for Aktionens Vedkommende

For voksne Mænd	29,8.
— — Kvinder	26,5.
— Drengene 15—18 Aar	29,3.
— Kvinder 15—18 —	27,3.

Naar bortses fra Arrestgennemsnittet under Forhøret for Kvinder mellem 15 og 18 Aar — hvilket Tal paa Grund af de paagældende Kvinders ringe Antal ingen statistisk Værd har — vise Tallene, at Køn og Alder udøve temmelig ringe Indflydelse paa Arrestvarigheden. Dog kan det fremhæves, at Drengene mellem 15 og 18 Aar have en Del kortere Arrestgennemsnit under Forhøret end de voksne Mænd og Kvinder. Arrestgennemsnittene under Aktionen ere, som Forholdets Natur tilsiger, endnu mere konstante end under Forhøret. Det er i saa Henseende meget karakteristisk, at Kvinderne mellem 15 og 18 Aar, der kun havde et Arrestgennemsnit under Forhøret af 7,6 Dage, under Aktionen have et lignende Arrestgennemsnit som de voksne Kvinder, nemlig over 27 Dage.

Til Oplysning om, hvor mange korte og hvor mange lange Arrester der indbefattes under det foran angivne Arrestgennemsnit af 23,9 Dage for Undersøgelser i Aktions-sager, hidsættes følgende Tabel:

1—7 Dage			8—14 Dage			15 Dage til 1 Md.		
P	D	G	P	D	G	P	D	G
122	650	5,3	213	2308	10,8	203	4326	21,3
1—2 Md.			2—3 Md.			3—6 Md.		
P	D	G	P	D	G	P	D	G
107	4768	44,6	38	2787	73,3	15	1843	122,9

Af Tabellen fremgaar det, at ingen har siddet arresteret under Undersøgelse over et halvt Aar. 15 have siddet over 3 Maaneder (gennemsnitlig 4 Maaneder). 38 mellem 2 og 3 Maaneder. Den største Gruppe er den, der har siddet 10,8 Dage i Gennemsnit (213 i Tallet), og 122 have kun siddet 5,3 Dage gennemsnitlig i Undersøgelingsarrest. En Sammenligning med den tilsvarende Tabel for Aaret 1902 viser, at de længste Arrester (3—6 Maaneder) ere i Aftagende. I 1903 var der kun 15 saadanne mod 24 i 1902. Dette skyldes sikkert en stigende Utilbøjelighed hos Dommerne til at anvende de meget lange Arrester. Paa den anden Side ere Arresterne 15 Dage—1 Maaned stegne en Del i 1903 i Sammenligning med 1902, medens til Gengæld de ganske korte Arrester 1—7 Dage ere tagne noget af. Om Grundene til dette Fænomen tør jeg ikke have nogen Mening. Bortset fra de her berørte Punkter stille — som let tænkeligt — Forholdene sig i høj Grad ensartede i de 2 Aar.

Hvis man vil specialisere den her omhandlede Statistik med Hensyn til Køn og Alder, vil Billedet for voksne Mænd og Kvinder være omtrent det samme, nemlig, at de største Grupper falde under Arrestdagene 8—14 Dage og 15 Dage—1 Maaned med et Gennemsnit af respektive c. 11 og 20 à 22 Dage, og at Grupperne blive gradevis tyndere,

jo højere op i Dageantallet vi komme. Af Pigebørn mellem 15 og 18 Aar har ingen siddet arresteret over 21 Dage. Af Drengene mellem 15 og 18 Aar har kun en siddet arresteret over 2 Maaneder. Hans Arrest var 68 Dage.

	1—7 Dage		8—14 Dage		15 D.—1 Md.	
	P	G	P	G	P	G
Mandspersoner over 18 Aar	96	5,3	174	10,9	160	21,7
— 15—18 —	4	6,5	13	10,5	15	19,5
Kvinder over 18 —	19	5,7	25	10,8	27	20,1
— 15—18 —	3	3,0	1	8,0	1	21,0

	1—2 Md.		2—3 Md.		3—6 Md.	
	P	G	P	G	P	G
Mandspersoner over 18 Aar	85	43,8	33	72,0	13	120,8
— 15—18 —	7	45,3	1	68,0	»	»
Kvinder over 18 —	15	48,3	4	79,0	2	136,0
— 15—18 —	»	»	»	»	»	»

En Sammenligning mellem denne Tabel og den tilsvarende Tabel for 1902 frembyder intet af særlig Interesse.

Aflæsnings- og Politisager.

I disse Sager fordele Arrestlængderne sig som angivet i følgende Tabel, Side 10.

I Aflæsningsager have saaledes 419 Personer siddet 15,2 Dage i Gennemsnitsarrest eller, hvis Hospitalsdagene fradrages, gennemsnitlig 14,4 Dage. I Politisager have 1231 Personer siddet 7,3 Dage i Gennemsnitsarrest eller, naar Hospitalsdagene fradrages, 6,9 Dage. Kun en har i Aflæs-

	1—7 Dage		8—14 Dage		14 D.-1 Md.		1—2 Md.	
	P	G	P	G	P	G	P	G
Aflæsningssager	79	5,2	177	10,5	129	20,1	30	39,7
Politisager	838	5,2	334	9,7	51	18,7	4	44,0
			2—3 Md.		3—6 Md.		I alt	
			P	G	P	G	P	G
Aflæsningssager			3	74,3	1	94,0*)	419	15,2
Politisager			4	72,0	»	»	1231	7,3

ningssager og ingen har i Politisager siddet arresteret over 3 Maaneder. Den hyppigste Arrestlængde er i Aflæsningssager som i Aktionssagernes Undersøgelsesperiode 8—14 Dage. Dette forklares derved, at Arresten i Aflæsningssager i alt væsentlig er en Undersøgelsesarrest. Da de under Aflæsningssagerne behandlede Forbrydelser oftest ere af mindre Betydning end de under Aktionssagerne behandlede Forbrydelser, jvfr. det ovenfor bemærkede, er det — som man kunde vente — et i Sammenligning med, hvad Tilfældet er ved Aktionssagernes Undersøgelsesperioder, forholdsvis mindre Antal af Aflæsningssager, der falde ind under de højere Arrestlængder. I Politisager er langt den hyppigste Arrestlængde 1—7 Dage. Dette var ogsaa Tilfældet i 1902, men det fortjener at nævnes, at Antallet af Personer, der have denne Arrestlængde, er ret betydelig forøget i 1903, medens til Gengæld Antallet af Personer med højere Arrestlængder i tilsvarende Grad er aftaget. Hvad Aflæsningssager angaar, er Antallet af de Personer, der have Arrestlængden 8—14 Dage, i 1903 noget aftaget i Sammenligning med i Aaret 1902, medens til Gengæld

*) Af Arresten paa 94 Dage hensad Arrestanten de 63 Dage i Arrest i Hamborg under Udleveringsforhandlingerne.

Antallet af de Personer, der have Arrestlængden 14 Dage—1 Maaned, noget er steget i 1903. Aarsagen hertil er formentlig den foran til Forklaring af Stigningen af Arrestgennemsnittet for det samlede Antal Aflæsningssager anførte Aarsag.

Forholdet mellem Undersøgelsesarrestens Længde og den idømte Strafs Størrelse.

Til Oplysning om Forholdet mellem Undersøgelsesarrestens Længde og den idømte Strafs Størrelse hidsættes nedenstaaende Tavle (p. 12—13).

Da de paa Tavlen indeholdte Oplysninger let kunne misforstaas af Læsere, der ikke selv have Kendskab til de paagældende Forhold, finder jeg det rettest, for en Del i Tilslutning til og Gentagelse af Assessor Ussings Bemærkninger i Beretningen for 1902, herom at anføre følgende:

Forholdsmæssighed mellem Varetægtsfængsel og Straf i hvert enkelt Tilfælde kan ikke ventes. Arrestens Forlængelse kan skyldes mislykkede Bestræbelser for at opklare andre Forbrydelser af Arrestanten end den, for hvilken Straffen idømmes. Arrestanten kan dernæst kun alt for let faa sin Arrest forlænget ved medskyldiges Forhold. Behandlingen af store Bandedager maa nødvendig medføre lange Arrester for alle de i Sagen indviklede, uden Hensyn til Beskaffenheden af den enkelte Deltagers Forhold. Særlig uheldig bliver hans Stilling, naar, saaledes som det efter Forholdets Natur nødvendig ofte maa gaa, en eller flere af de andre Deltagere søge at modvirke Sagens Oplysning. I saadanne Tilfælde kan en Arrestant endog uden egen Skyld faa sin Arrest meget forlænget. Den hyppigste Grund til Arrestens Forlængelse er imidlertid selvfølgelig Arrestantens eget Forhold under Sagen. Den af den offentlige Mening med Rette misbilligede »Sidden paa Bekendelse« finder ikke mere Sted ved Kriminalretten. Men selve Til-

Aktions-, Aflæsnings- og Politisager	I alt			1—7 Dage		8—14 Dage		15 D.—1 Md.		1—2 Md.		2—3 Md.		3—6 Md.		Aktionssager		
	P	D	G	P	G	P	G	P	G	P	G	P	G	P	G	P	D	G
	Ris.....	>	>	>	>	>	>	>	>	>	>	>	>	>	>	>	>	>
Rotting	54	863	16,0	11	5,5	17	10,7	23	18,7	2	49,0	>	>	1	94,0	17	301	17,5
Simpelt Fæng- sel	313	2151	6,0	241	5,3	62	9,3	7	20,1	2	41,5	1	64,0	>	>	2	29	14,5
F. paa sædv. Fangekost ..	20	336	16,8	1	2,0	8	9,1	10	21,4	1	47,0	>	>	>	>	11	212	19,3
Tvangsarbejde	963	7558	7,8	607	5,2	291	9,0	55	18,5	6	41,0	4	72,0	>	>	4	33	8,3
Fængsel paa Vand og Brød	>	>	>	>	>	>	>	>	>	>	>	>	>	>	>	>	>	>
< 2 × 5 Dage	39	512	13,1	13	4,8	13	9,6	10	18,7	3	46,0	>	>	>	>	4	83	20,5
2 × 5 Dage..	137	1921	14,0	37	5,1	65	10,6	25	20,0	8	43,5	1	79,0	1	116,0	20	422	21,1
> 2 × 5 Dage	422	7834	18,0	76	5,1	151	10,7	137	20,9	44	41,9	11	71,5	3	112,3	246	4839	19,3
Strafarbejde t. 2 Aar og der- under	341	8177	24,0	49	5,5	108	11,0	103	21,5	59	43,5	16	76,8	6	118,8	336	8067	24,0
Strafarb. over 2 Aar	55	2548	46,3	5	6,6	7	11,0	11	23,7	17	45,8	10	71,5	5	135,4	55	2548	46,3
Livsstraf	>	>	>	>	>	>	>	>	>	>	>	>	>	>	>	>	>	>
Dømt til at ta- ges i Forva- ring	1	62	62,0	>	>	>	>	>	>	>	>	1	62,0	>	>	1	62	62,0
Frifindelse*) .	>	>	>	>	>	>	>	>	>	>	>	>	>	>	>	>	>	>
Straffens Bort- falden (Strfl. § 58)	3	120	40,0	>	>	1	13,0	>	>	1	32,0	1	75,0	>	>	2	88	44,0
I alt...	2348	32082	13,7	1040	5,2	723	10,3	381	20,5	143	43,2	45	73,3	16	121,1	698	16684	23,9

*) I Aaret 1903 blev der afsagt 3 Frifindelsesdomme over Arresteranter. De disse Domme vedrørende Arrester ere imidlertid ikke medtagne her, men henførte under Sager, hvor Sigtelsen ikke var bevist.

Aflæsnings- sager			Politisager			Aktionssager								Aflæsningsager											
						Mandspersoner				Kvinder				Mandspersoner				Kvinder							
						over 18 Aar		under 18 Aar		over 18 Aar		under 18 Aar		over 18 Aar		under 18 Aar		over 18 Aar		under 18 Aar					
P	D	G	P	D	G	P	G	P	G	P	G	P	G	P	G	P	G	P	G	P	G				
»	»	»	»	»	»	»	»	»	»	»	»	»	»	»	»	»	»	»	»	»	»	»	»	»	»
37	562	15,2	»	»	»	»	»	17	17,7	»	»	»	»	»	»	37	15,2	»	»	»	»	»	»	»	»
13	284	21,8	298	1838	6,2	»	»	»	»	1	8,0	1	21,0	4	10,3	2	11,5	5	35,2	2	22,0	»	»	»	»
9	124	13,8	»	»	»	2	28,0	8	19,3	»	»	1	2,0	1	11,0	3	14,0	»	»	5	14,2	»	»	»	»
29	356	12,3	930	7169	7,7	4	8,3	»	»	»	»	»	»	23	12,4	»	»	6	11,7	»	»	»	»	»	»
»	»	»	»	»	»	»	»	»	»	»	»	»	»	»	»	»	»	»	»	»	»	»	»	»	»
34	424	12,5	1	5	5,0	3	8,3	»	»	1	58,0	»	»	27	12,0	»	»	7	11,9	»	»	»	»	»	»
117	1499	12,8	»	»	»	15	24,9	»	»	4	10,3	1	7,0	86	12,7	»	»	31	13,1	»	»	»	»	»	»
174	2974	17,1	2	21	10,5	209	19,5	1	10,0	34	21,5	2	4,0	135	17,3	1	8,0	38	16,4	»	»	»	»	»	»
5	110	22,0	»	»	»	278	23,3	12	29,6	46	26,0	»	»	1	10,0	1	22,0	3	26,0	»	»	»	»	»	»
»	»	»	»	»	»	48	49,6	1	6,0	6	26,5	»	»	»	»	»	»	»	»	»	»	»	»	»	»
»	»	»	»	»	»	»	»	»	»	»	»	»	»	»	»	»	»	»	»	»	»	»	»	»	»
»	»	»	»	»	»	1	62,0	»	»	»	»	»	»	»	»	»	»	»	»	»	»	»	»	»	»
»	»	»	»	»	»	»	»	»	»	»	»	»	»	»	»	»	»	»	»	»	»	»	»	»	»
1	32	32,0	»	»	»	1	75,0	1	13,0	»	»	»	»	1	32,0	»	»	»	»	»	»	»	»	»	»
419	6365	15,2	1231	9033	7,3	561	24,2	40	21,0	92	24,3	5	7,0	278	15,0	44	14,9	90	16,0	7	16,4	»	»	»	»

vejebringelsen af Bevis mod en sigtet Arrestants Benægtelse maa selvfølgelig ved de fleste Forbrydelser normalt tage betydelig Tid. Dette fører med Nødvendighed til, at Arresterne i de saakaldte »Benægtersager« blive længere end i de tilstaaede Sager. Og det vil sikkert ogsaa, naar vi forlade Inkvisitionsmaksimen, der bygger paa egen Tilstaaelse, og gaa over til Anklagesystemet, føre til, at Arresterne gennemsnitlig blive af længere Varighed end under det nuværende System. Forvolder dette lejlighedsvis for lange Arrester derved, at Forhørsdommerne i Haab om at skaffe Bevis ved egen Tilstaaelse eller paa anden Maade fortsætte Arresten for længe, opvejes det dog mer end rigelig ved den Forkortelse af Arresterne, der fremkommer ved, at Sagen i de fleste Tilfælde hurtig oplyses gennem egen Tilstaaelse*).

Den eneste Forholdsmæssighed, man kan vente, naar den enkelte Sag undersøges, er den, at der er et vist Maksimum af Arrestlængde, som ikke bør overskrides for at faa Sagen klaret. Dette Maksimum maa dog nødvendig være i høj Grad forskydeligt efter Sagens Beskaffenhed. Forbrydelsens Størrelse, det offentlige Interesse i Sagens Oplysning, Forbryderens eget Forhold under Sagen, Arrestens større eller mindre Betydning for Forbryderen selv kunne nævnes som Hensyn, der bør influere paa Arrestlængdens Maksimum.

Af det anførte vil det formentlig tilstrækkelig klart fremgaa, at man ikke for den enkelte Sags Vedkommende uden Kendskab til dens Detailler kan danne sig en begrundet Mening, om det rimelige Arrestmaksimum er overskredet. Naar man derimod bortser fra det enkelte Tilfælde og holder sig til de store Tal og til Gennemsnittallene, er der — og bør der selvfølgelig ogsaa være — et

*) Derimod vil utvivlsomt Antallet af Arrestanter gaa ned, jvfr. herom nedenfor.

lovmæssigt Forhold*) mellem Straffens Størrelse og Arrestlængden. Jeg henviser herom til Tavlen, der overalt, hvor Personernes Tal er tilstrækkelig stort til, at Oplysningerne kunne have statistisk Værdi, klart viser en bestemt Forholdsmæssighed mellem Arresten og den idømte Strafs Størrelse. I Tavlens første Fælleskolonne stiger saaledes Arrestgennemsnittet fra 6,9 Dage for simpelt Fængsel gennem de forskellige Strafarter i regelmæssigt Forhold til deres større eller mindre Styrkedighed til 46,3 Dage for Strafarbejde over 2 Aar. Der er to tilsyneladende Undtagelser herfra. For Rotting er Arrestgennemsnittet 16,0 Dage og for Fængsel paa sædvanlig Fangekost 16,8, d. e. et Arrestgennemsnit, der ligger mellem Arrestgennemsnittet for Fængsel paa Vand og Brød i 2×5 Dage 14,0 og i $> 2 \times 5$ Dage 18,6 Dage. Undtagelserne ere imidlertid kun tilsyneladende. Rotting, der anvendes som Straf for Mandspersoner mellem 15 og 18 Aar, kan efter Lovgivningens og Praxis's Synsmaader ikke anses som den laveste Straf paa Straffeskalaen. Denne Straf anvendes i Reglen i saadanne Tilfælde, hvor den paagældende, hvis han var over 18 Aar, havde faaet Straf af Fængsel paa Vand og Brød eller Strafarbejde i en af de lavere Grader. Hvad dernæst Fængsel paa sædvanlig Fangekost angaar, finder ogsaa denne Straf sin normale Anvendelse paa Personer mellem 15 og 18 Aar (af Tavlen ses det, at 17 af de 20, der ere straffede med denne Straf, ere under 18 Aar), og den anvendes over for disse Personer efter samme Principper som Rotting. Det fortjener i denne Sammenhæng tillige at nævnes, at den Omstændighed, at Personer mellem 15 og 18 Aar meget hyppig, naar de gøre sig skyldige i Tyverier, operere i Bander, bevirker, at Tyverisager mod saadanne Personer

*) Dette modvirkes vel ved, at Dommerne lejlighedsvis netop paa Grund af Arrestens Længde anvende lavere Straf (Synspunktet i Strfl. § 58), men til Gengæld er der mange andre og vægtigere Hensyn, der virke i Retning af Forholdsmæssigheden, jvfr. Ass. Ussings Bemærkninger herom, S. 207 i den citerede Afhandling.

— og næsten alle Sager mod Personer under 18 Aar angaa Tyverier — blive forholdsvis omfattende og langvarige.

En Gennemgang af Oplysningerne angaaende, hvilke Tidsperioder af Varetægtsarrest (fra 1—7 Dage o. s. v.) der fortrinsvis falder paa de forskellige idømte Straffe, viser, at der ogsaa paa dette Punkt der, hvor Tallene ere tilstrækkelig store til at have statistisk Værdi, gør sig en vis Forholdsmæssighed gældende. Personer, der ere idømte Straf af simpelt Fængsel, have saaledes det forholdsvis største Antal Arrestgennemsnit mellem 1 og 7 Dage, medens Personer, der ere idømte Straf af over 2 Aars Strafarbejde, have det forholdsvis største Antal Arrestgennemsnit fra 1—2 Maaneder.

Det kunde tilsyneladende ligge nær at anstille Sammenligninger mellem Varetægtsarresternes Dageantal og det idømte Antal Straffedage. Dette lader sig imidlertid ikke gøre. Ved Vurderingen af Straffens Strenghed lægger den gældende Lovgivning ikke alene Vægt paa Straffens Varighed, men ogsaa i høj Grad paa Strafundstaaelsesmaaden. I Lovgivningens Øjne er — meget med Urette i øvrigt — den i stort Omfang anvendte Straf af Fængsel paa Vand og Brød en særlig streng Straf. En Dags Fængsel paa Vand og Brød er efter Straffeloven lig 6 Dages simpelt Fængsel. Dette medfører, at enhver Sammenligning mellem Dageantallet ved de idømte Straffe af Fængsel paa Vand og Brød og Dageantallet ved de udstaaede Varetægtsarrester vil være ganske misvisende. Hvis man overhovedet vil uddrage noget af en saadan Sammenligning, maa Slutningen nærmest blive den, at den idømte Strafs Dageantal er uforholdsmæssig kort i Forhold til Forbrydelsens Størrelse og ikke det omvendte, at Varetægtsarrestens Dageantal har været for stort.

Da Grundlovens § 80 foreskriver, at Varetægtsfængsel ikke kan anvendes for Forseelser, der kun kunne medføre Straf af Pengebod eller simpelt Fængsel, frembyder

det Spørgsmaal sig naturlig: hvad er Grunden til, at der er anvendt Varetægtsarrest over for 313 Personer, der kun ere blevne straffede med simpelt Fængsel? Svaret er let at give. De 306 af de 313 ere Betlere eller løsagtige Fruentimmer, altsaa Personer, der oftest ikke have fast Bopæl, og som derfor kunne befrygtes at forsvinde i Tilfælde af, at de forbleve paa fri Fod. For de paagældende Forseelser hjemler Loven Straf af Fængsel paa Vand og Brød eller Tvangsarbejde. Det er imidlertid meget almindeligt, at man for første Gang begaaet Forseelse lader dem slippe med Straf af simpelt Fængsel i 8 Dage.

Af de resterende 7 vare de 6 Tyve, der paa Grund af ung Alder (under 18 Aar) ere slupne med simpelt Fængsel. Den 7de var en Kvinde, som for Udsættelse af Barn blev dømt til simpelt Fængsel i 2 Maaneder. Den lave Straf, Lovens Minimumsstraf for denne Forbrydelse, maa skyldes særlig formildende Omstændigheder.

Af Tavlen vil det fremgaa, at Forskellen i Køn eller Alder ikke giver noget stort Udslag i Arrestgennemsnittet. Kun en svag Nedgang for Ungdommen.

	Mænd over 18 Aar		Kvinder over 18 Aar		Mænd under 18 Aar		Kvinder under 18 Aar	
	P	G	P	G	P	G	P	G
Aktionssager . .	561	24,2	92	24,3	40	21,0	5	7,6
Aflæsningssgr. .	278	15,0	90	16,0	44	14,9	7	16,4

Grunden, hvorfor Nedgangen for de unge er saa ringe, er sikkert ikke den, at der ved Arrestens Anvendelse ikke overfor de unge udvises tilstrækkelig Skaansomhed. Tværtimod. Forholdet er, som ovenfor bemærket, for Tiden

netop saaledes, at der er megen Tilbageholdenhed ved Anvendelsen af Arrest over for unge. I mange Tilfælde, hvor en voksen vilde blive arresteret for en Forbrydelse, bliver den unge ikke arresteret. De arresteres kun, naar der er Tale om betydeligere Forbrydelser. Netop dette bevirker imidlertid, at der for deres Vedkommende kommer til at mangle en Del smaa Arrestgennemsnit, som trække det samlede Arrestgennemsnit ned for de voksne. Paa den anden Side bevirker den foran i anden Sammenhæng berørte Aarsag, at Tyverier af de unge hyppig begaas i Bander, Forlængelse af Arresterne for disse.

Forinden vi forlade Domssagerne bør der for Aktions-sagerne erindres om, at Tallene i den store Tavle (Side 12—13) kun angaa Undersøgelsesarresten, og at der altsaa, for at faa Arrestanternes fulde Arrest, til Undersøgelsens Arrestgennemsnit maa lægges Aktionens Arrestgennemsnit 27—30 Dage; men paa den anden Side, at dette Tillæg dog ikke bør gøres for mere end 608 Arrestanter, idet de øvrige 90 Personer ikke hensad arresterede under Aktionen. (Se Tabellen).

II.

Sager, i hvilke der ikke er gaaet Dom.

Vi tage først de Sager, der ere endte med Vedtagelse af en Bøde, siden dem, der ere endte uden Straf.

A. Bødesager.

128 Arrestanter have efter 884 Dages Arrest eller en Gennemsnitsarrest af 6,9 Dage vedtaget en Bøde. Til Sammenligning skal anføres, at Gennemsnitsarresten i 1902 var 6 Dage, altsaa omtrent 1 Dag kortere.

Sigtelsen angik:

	Tyveri		Bedrageri		Andre Ejen- domsforbry- delser		Vold		Forbrydelser mod offentl. Myndigheder		Forbrydelser mod Sædelig- heden		Andre For- brydelser	
	P	G	P	G	P	G	P	G	P	G	P	G	P	G
Mænd														
over 18 Aar	2	5,5	2	14,0	3	4,3	56	8,3	52	5,6	3	10,3	1	6,0
Kvinder														
over 18 Aar	»	»	»	»	»	»	1	6,0	4	3,3	»	»	1	4,0
Mænd														
15—18 Aar	»	»	»	»	»	»	1	6,0	2	6,0	»	»	»	»
Kvinder														
under 18 Aar	»	»	»	»	»	»	»	»	»	»	»	»	»	»
I alt...	2	5,5	2	14,0	3	4,3	58	8,2	58	5,4	3	10,3	2	5,0

Af Tavlen vil det ses, at Bøder normalt kun anvendes i Voldssager eller i Sager om Forbrydelser mod den offentlige Myndighed (Vold eller Fornærmelser mod Politiet).

En Sammenligning med den tilsvarende Tavle for 1902 viser, at Stigningen i Gennemsnitsarresten navnlig skyldes den Omstændighed, at Arresterne for Vold ere blevne langvarigere. I 1903 var Gennemsnitsarresten for Vold 8,2 Dage, medens den i 1902 kun var c. 6 Dage.

Med Hensyn til Arrestationernes Varighed er følgende Skema udarbejdet.

1—7 Dage		8—14 Dage		15 Dage—1 Md.		1—2 Md.	
P	G	P	G	P	G	P	G
97	4,6	22	10,4	7	17,7	2	41,5

Af Skemaet fremgaar det, at der i 1903 i Bødesager har været arresteret 2 Personer i over 1 Maaned (Arrestgennemsnit 41,5 Dage), medens i 1902 ingen var arresteret over 1 Maaned.

Grundene til, at Sagerne sluttedes med vedtagen Bøde, have været følgende:

	P	G
Mental Abnormitet	3	5,7
Sigtedes Alder	3	6,0
Arrestens Længde	2	4,5
Den forurettedes Ønske	47	6,3
Skadens Erstatning	1	10,0
Andre Korrektionsmidlers Anvendelse	1	14,0
Særlig formildende Omstændigheder	71	7,3
I alt...	128	6,9

Naar der har været flere Grunde til Bødeafgørelsen, er kun den vigtigste anført paa Tabellen.

Da Spørgsmaalet om, hvorfor Voldssager afgøres med Bøder, i de senere Aar har interesseret Offentligheden, skal jeg særlig oplyse Grundene for de 58 Voldssager. De vare følgende: I 37 Tilfælde forurettedes Ønske, i 1 Tilfælde mental Abnormitet, i 1 Tilfælde Arrestens Længde, i 2 Tilfælde Slagsmaal eller Skyld hos overfaldne selv, og i de resterende 17 Tilfælde særlig formildende Omstændigheder.

B. Sager uden Straf.

De Sager, der ere sluttede uden nogen Straf, falde i 2 Grupper: a. de Sager, i hvilke Sigtelsen var bevist, og b. de Sager, i hvilke dette ikke var Tilfældet.

a. Sigtelsen var bevist.

I 1903 ere 490 Personer, der have været arresterede i i alt 5711 Dage med et Arrestgennemsnit af 11,7 Dage, eller, hvis man fradrager Hospitalsdagene, 4777 Dage med et Arrestgennemsnit af 9,7 Dage, blevne fritagne for Straf, skønt Sigtelsen var bevist. Deraf vare 415 Mænd og 75 Kvinder. I 1902 var Tallet 500 Personer med et Arrestgennemsnit af 9,6 Dage, eller, hvis man fradrager Hospitalsdagene, 8,4 Dage. De 417 vare Mandspersoner og 83 Kvinder. Af de i 1903 for Straf fritagne 415 Mandspersoner vare 47 mellem 15 og 18 Aar og 15 under 15 Aar, og af de 75 Kvinder vare 16 mellem 15 og 18 Aar.

Om Grundene til ikke at straffe, uagtet den beviste Brøde, er der gjort Rede under følgende 6 Grupper:

1) De Forbrydere, der ere slupne for Straf paa Grund af mental Abnormitet, ere 64 med et Arrestgennemsnit af 24,8 Dage, derunder Observationer paa Kommunehospitalet, hvilke jo i disse Tilfælde tælle stærkt.

2) Paa Grund af ung eller høj Alder ere 45 Personer løsladte uden Straf efter en Gennemsnitsarrest af 11,2 Dage.

3) Paa Grund af den af dem udstaaede Arrests Længde ere 13 Personer med et Arrestgennemsnit af 24,7 Dage gaaede fri for videre Tiltale.

4) For 136 Personer med en Gennemsnitsarrest af 9,1 Dag er Sagen bortfalden paa Grund af den forurettedes Ønske og for 10's Vedkommende efter gennemsnitlig 9,5 Dages Arrest paa Grund af Skadens Erstatning.

5) 79 Personer med 10,3 Dages Gennemsnitsarrest ere fritagne for Straf paa Grund af andre Korrektionsmidlers Anvendelse.

6) Endelig ere paa Grund af i øvrigt særlig formildende Omstændigheder 143 Personer med 8,0 Dages Gennemsnitsarrest fritagne for Straf.

Til Oplysning om Arresternes Maksima og Minima hid-sættes følgende Tavle:

	1—7 Dage		8—14 Dage		15 Dage —1 Md.		1—2Md.		2—3Md.		3—6Md.	
	P	G	P	G	P	G	P	G	P	G	P	G
Kriminalkm-sager	150	4,4	87	10,2	54	19,7	25	41,9	6	65,0	3	114,0*)
Politisager .	107	5,2	51	9,5	3	21,0	4	52,8	»	»	»	»
I alt. . .	257		138		57		29		6		3	

Til Oplysning om Arresternes Længde ved de forskellige Forbrydelser hidsættes følgende Tavle:

	Tyveri		Bedrageri		Andre Ejendomsindgreb		Vold		Forbr. mod den offentl. Myndighed	
	P	G	P	G	P	G	P	G	P	G
Kriminalkm. Politiretten	189	12,4	72	16,8	16	14,2	19	7,7	7	13,4
I alt. . .	189		72		16		19		7	

	Forbr. mod Sædeligheden		L. af $\frac{3}{3}$ 1860		Strfl. 17de Kap.		Strfl. § 180		Andre Forbrydelser	
	P	G	P	G	P	G	P	G	P	G
Kriminalkm. Politiretten	13	16,3	5	7,6	2	32,5	»	»	2	29,0
I alt. . .	13		162		2		8	7,3	2	

*) Heraf var i alle 3 Tilfælde en betydelig Del Ophold paa Hospital.

b. Sigtelsen ikke bevist.

Vi komme endelig til dem, der ere løsladte af Mangel paa Bevis — 219*) i Kriminalkamrene og i Politiretten i alt 43 med en Gennemsnitsarrest af henholdsvis 18,4 og 9,3 Dage eller, hvis man fradrager Hospitalsdagene, henholdsvis 17,9 og 9,1 Dag. De tilsvarende Tal i 1902 vare 160 i Kriminalkamrene og 75 i Politiretten med Gennemsnitsarrest — deri medregnet Hospitalsdagene — af henholdsvis 18,2 og 12,2 Dage.

Fra de i 1903 paa Grund af Mangel paa Bevis løsladte kan først drages en lille Gruppe, om hvilken det hedder: Sigtelsen delvis bevist. Denne Gruppe — 2 Personer — med en Gennemsnitsarrest af 34,5 Dage burde maaske snarere være opført blandt dem, der trods deres Skyld vare løsladte uden Straf.

Tilbage blive 3 Grupper:

- 1) de, for hvis Skyld der er tilvejebragt et godt Vidne eller Bevis jævngodt dermed;
- 2) de, hvis Uskyldighed er bevist eller sandsynliggjort;
- 3) de, mod hvem Mistanken vel er støttet, men mod hvem dog ikke saa meget Bevis er tilvejebragt, som et godt Vidne.

Om de Betragtninger, hvorpaa Tredelingen er bygget, henvises til Assessor Ussings Artikel i Tidsskriftet for 1902, S. 166 ff.

1) Under denne Gruppe er henført de Personer, mod hvilke der er tilvejebragt saa meget Bevis, at det er antageligt, at de under en Procesmaade med mindre strenge Bevisfordringer end den nugældende, vilde være blevne dømt. Denne Gruppe beløber sig til i alt 83 Personer —

*) Herunder er ogsaa medregnet 3 Arrestanter, der ere frifundne ved Dom.

72 i Kriminalkammersager, 11 i Politisager. Arrestgennemsnittet er henholdsvis 28,3 og 15,2. Den forholdsvis lange Arrest i denne Gruppe beror paa, at der selvfølgelig i disse Sager, hvor der har manglet saa lidt i fuldt Bevis, er anvendt særlig megen Tid og Arbejde paa om muligt at faa suppleret Manglen.

2) Gruppe 2, de, hvis Uskyldighed er bevist eller sandsynliggjort, beløber sig til i alt 44, nemlig 40, der under Kriminalkamrene have siddet arresterede gennemsnitlig i 9,4 Dage, og 4, der ved Politiretten have siddet arresterede gennemsnitlig i 7,3 Dage. De 24 af de 44 vare enten Professionals, Soutenører, Betlere, Skøger eller dog tidligere straffede, arresterede eller mistænkte. Om de resterende 20, hvoraf de 5 vare uden fast Erhverv, findes i Anmærkningsrubrikken til Kamrenes Statistik følgende Bemærkninger: Bedt om Almissee paa Sted, hvor det senere oplystes, at han havde Lov til at komme. Havde, for at dække den sande skyldige, tilstaaet sig selv skyldig. Arresteret paa Genkendelse, der senere oplystes at være fejlagtig. Forfærdiget falsk Dokument uden Benyttelseshensigt; Dokumentet var mod hendes Villie taget i Brug af en anden. En sindssyg, der ved sine sindssyge Handlinger forvoldte sin Arrestation. Arresteret paa Sigtelse af anden Arrestant. Besiddelse af Ting, som en Kammerat havde taget i Kaadhed, men uden tyvagtig Hensigt. En drikfædig Person havde under Forsøg paa Selvmord ramt en anden med et Skud. Været i Selskab med Forbryderen (2). Det saakaldte Tyveri viste sig nærmest at være et Tvangslaan. Penge vundne i Spil, der viste sig ikke at være falskt. Besiddelse af Telefonraad, der, efter hvad der oplystes, nærmest maatte antages at være derelinkveret. Besiddelse af stjaalen Cykle; Hjemmelsmand skaffedes til Stede. I beruset Tilstand med paa en Vogn, der af en anden var tagen ved Brugstyveri. Sat sig i Besiddelse af en Cykle for at blive arresteret og hjemsendt til Norge. Givet nogen Anledning til Arrestationen ved egen Forklaring til Poli-

tiet (2). En Moder, hvis Barn blev fundet dødt under Omstændigheder, der maatte vække Mistanke mod hende. Delvis Tilstaaelse over for Betjent.

3) Vi komme sluttelig til den Rest af Arrestanter, der løslodes med uopklaret Sag, de, hvem det ved Undersøgelsen ikke er lykkedes at fri for Mistanke, og som det heller ikke er lykkedes at samle Bevis eller Sandsynlighed mod. Denne Gruppe er paa 133 Personer med 13,2 Dage i Gennemsnit. Heraf vare 63 professionelle Forbrydere, Soutenører, erhvervsmæssige Spillere, Betlere, Skøger, jævnlig straffede eller jævnlig mistænkte. Af disse vare 53 arresterede ved Kriminalkamrene med et Arrestgennemsnit af 13,5 Dage og 10 ved Politiretten med et Arrestgennemsnit af 8,6 Dage.

Saa er der de, der vel ikke kunne kaldes Professionals, men som dog tidligere have været dømte eller mistænkte for Forbrydelser, 34, hvoraf 31 i Kriminalkamrene med et Gennemsnit af 19,1, og 3 Politiarrestanter med et Gennemsnit af 7 Dage.

Drages nu disse to Grupper fra de 133, bliver der til Rest 36 Personer, som uden mistænkelig eller ligefrem kriminel Fortid have været arresterede som mistænkte, uden at Sagen er bleven opklaret. Heraf høre 15 med et Gennemsnit af 6,4 Dage til Politiretten, 11 af dem vare sigtede for Betleri og havde paa 2 Undtagelser nær ikke noget fast Erhverv. De 10 af de 11 havde været i Følge med Betlere. Den 11te havde tilstaaet for Politibetjenten, der anholdt ham. De 4 vare Kvinder, der havde faaet Advarsel mod at søge Erhverv ved Utugt. Om 3 af dem var det oplyst, at de førte et usædeligt Liv, men det blev ikke bevist, at de tog Betaling derfor. Den fjerde havde tilstaaet sig skyldig over for en Politibetjent.

Fra Kamrene løslodes endelig 21, hvoraf 3 vare uden fast Erhverv, efter en Gennemsnitsarrest af 11,4 Dage, og om disse findes i Anmærkningsrubrikken til Kamrenes Statistik følgende Bemærkninger: Tilstedeværende paa Gernings-

stedet (3). Besiddelse af de stjaalne Ting eller Ting, der ganske lignede dem, uden at Hjemmel kunde godtgøres (3). Ældre Forbrydelse; Vidner døde. Forklaring af Børn under 15 Aar om, at Arrestanten havde gjort sig skyldig i usædeligt Forhold (2). Egen Tilstaaelse i Grundlovsforhøret. I Følge med Tyven (3). Køb af stjaalne Ting til urimelig lav Pris eller i stort Omfang (2). Medens Arrestanten var til Stede i et Værelse, udbrød en Ildebrand, der vanskelig kunde forklares paa anden Maade end ved Paasættelse. Modtaget af en senil Mand uforholdsmæssig store Pengebeløb. Uden Tilladelse taget et Pengebeløb fra en beruset Bekendt og brugt deraf; han paastod, at han havde taget Pengene for at opbevare dem. Sigtet af fhv. Elsker for Tyveri. Sigtet for at have smittet sin Kæreste med Syfilis, Kæresten ønskede Sagen standset. Løs Sigtelse for Tyveri.

Om de to sidstnævnte Tilfælde skal det bemærkes, at disse i Virkeligheden falde uden for nærværende Statistiks Ramme. Personerne vare kun anholdte, men ikke arresterede. Det skyldes en Fejltagelse, at de ere medtagne i den statistiske Opgørelse.

For Afdelingen: Sigtelsen ikke bevist er der udfærdiget følgende Skema til at vise Arresternes Maksima og Minima og Arresternes Forhold til Forbrydelsen.

	1—7 Dage		8—14 Dage		15 Dage —1 Md.		1—2Md.		2—3Md.		3—6Md.	
	P	G	P	G	P	G	P	G	P	G	P	G
Kriminal-												
kamrene	83	4,2	42	10,8	52	21,6	33	41,4	7	75,4	2*)	104,5
Politiretten	22	5,0	13	10,2	8	19,4	»	»	»	»	»	»

*) I det ene Tilfælde var der en Del Hospitalsophold mellem Dagene, hvorhos Sygdom i lang Tid umuliggjorde Arrestantindens Af-

	Tyveri		Bedrageri		Andre Ejendomsindgreb		Vold		Forbr. mod offentl. Myndighed	
	P	G	P	G	P	G	P	G	P	G
Kriminalkamrene Politiretten	148	17,9	19	10,6	22	25,4	4	10,5	3	5,0
	»	»	»	»	»	»	»	»	»	»

	Forbr. mod Sædeligheden		L. af 1860 ^{3/3}		Strfl. § 180		Kap. 17		Andre Forbrydelser	
	P	G	P	G	P	G	P	G	P	G
Kriminalkamrene Politiretten	13	22,6	3	20,0	1	3,0	3	17,7	3	49,7
	»	»	34	9,1	9	10,0	»	»	»	»

Opgørelse for alle Rettens Arrestanter.

	1-7 Dage		8-14 Dage		15 D. - 1 Md.		I alt			I alt ÷ Hospitalsophold		
	P	P	P	P	P	P	P	D	G	P	D	G
Domssager (med saavel Undersøgelses- som Aktionsarrest)	1040	723	381	143	45	16	2348	49909	21,3	2348	48026	20,5
Bødesager	97	22	7	2	»	»	128	884	6,9	128	884	6,9
Sager uden Straf	362	193	117	62	13	5	752	10137	13,5	752	9085	12,1
I alt . . .	1499	938	505	207	58	21	3228	60930	18,9	3228	57995	18,0

hørelse. Sigtelsen angik Brandstiftelse. I det andet Tilfælde var Arrestanten en Soutenør, der var sigtet for Tyveri og Overtrædelse af Strfl. § 181. Der var meget Bevis mod ham.

Det vil ses, at Gennemsnitsarresten for samtlige Arrestanters Vedkommende er 18,⁹ Dage. Den er altsaa gaaet lidt ned i Sammenligning med Aaret 1902. Da var den 19,² Dage. Ligesom Statistikken for 1902, angaar nærværende Statistik kun Arrestdagene indtil Doms Afsigelse ved Kriminalretten. De Arrestdage, der gaa, fra Dom falder, til Straffens Eksekution, eller til Appelbehandling ved Højesteret, eller til Benaadning, ere ikke medregnede. Om disse Arrestdage har Retten ingen embedsmæssig Adgang til Kundskab, de vedrøre derhos ikke direkte Rettens Embedsgerning.

**Antallet af Arrestanter sammenlignet med Antallet af
de sigtede, der ikke have været arresterede
under Sagen.**

Som Supplement til de i det foregaaende givne Oplysninger angaaende Længden af Varetægtsarresterne i Aaret 1903 skal jeg sluttelig meddele nogle Oplysninger angaaende Arrestanternes Antal i det nævnte Aar i Sammenligning med Antallet af de sigtede, der ikke have været arresterede under Sagen. Det samlede Antal Personer, mod hvem der i Aaret 1903 har været indledet kriminel Undersøgelse ved Rettens Kriminalkammer, var 2898*). Heraf have 1788 — eller 62 pCt. — været underkastede Varetægtsarrest enten under hele Undersøgelsen eller Dele af den. 122 eller 4 pCt. have været anholdte, uden at Anholdelsen er bleven efterfulgt af Arrestdekret, og 988 eller 34 pCt. have været sigtede, uden paa noget Tidspunkt af Undersøgelsen at have været gjorte til Genstand for Anholdelse eller Arrest.

*) Herunder er dog medregnet de Børn under 15 Aar, mod hvem der har været Undersøgelse ved den offentlige Politirets 3die Afdeling for Forbrydelser.

Til Oplysning om Undersøgelsens Udfald for hver af de 3 Grupper hidsættes følgende Tavle:

Undersøgelsens Udfald	Arresterede	Anholdte	Sigtede, der hverken have været arresterede eller anholdte	Tilsammen
Domfældte.....	1117	11	71	1199
Sagen sluttet med en Bøde.....	127	15	146	288
Sagen sluttet uden Straf eller Bøde.	544	96	771	1411
Tilsammen...	1788	122	988	2898

Af Tavlen vil det ses, at af de arresterede bleve c. 63 pCt. domfældte, for c. 7 pCt. blev Sagen sluttet med Vedtagelse af en Bøde, medens Sagen for c. 30 pCt. blev sluttet uden Straf. Den sidstnævnte Gruppe falder i de to Undergrupper: Sager, hvor Sigtelsen var bevist, 325, og Sager, hvor Sigtelsen ikke var bevist, 219. For disse 2 Undergruppers Vedkommende bliver Procenttallet henholdsvis 18 pCt. og 12 pCt.

Af de anholdte blev c. 9 pCt. domfældte, c. 12 pCt. fik Sagen sluttet med en Bøde, og for c. 79 pCt. blev Sagen sluttet uden Straf eller Bøde. Af de sigtede, der hverken have været arresterede eller anholdte, blev endelig c. 7 pCt. domfældte, c. 15 pCt. fik Sagen sluttet med en Bøde, og for c. 78 pCt. blev Sagen sluttet uden Straf eller Bøde.

For de anholdte og de sigtede mangler jeg Materiale til at foretage en tilsvarende Deling af den sidste Gruppe som for Arrestanternes Vedkommende.

Ved den offentlige Politiret var i 1903 1491 Personer under Undersøgelse for Betleri, Løsgængeri, Overtrædelse af Fremmedloven, Overtrædelse af Strfl. § 180 eller

Vold*). Heraf vare 1440, eller c. 97 pCt., Personer arresterede under hele Undersøgelsen eller Dele af den, 3 vare anholdte, uden at Anholdelsen blev efterfulgt af Arrestdekret, og for 48 eller c. 3 pCt. blev Sagen sluttet uden Straf eller Bøde.

Til Oplysning om Sagens Udfald for hver af de 3 Grupper hidsættes følgende Tavle:

Undersøgelsens Udfald	Arresterede	Anholdte	Sigtede, der hverken have været arresterede eller anholdte	Tilsammen
Domfældte	1231	1	6	1238
Sagen sluttet med en Bøde	1	»	3	4
Sagen sluttet uden Straf eller Bøde.	208	2	39	249
Tilsammen . . .	1440	3	48	1491

Da det kan have sin Interesse at se, i hvilket Forhold Arrest anvendes ved de enkelte Forbrydelsesarter, skal der endelig meddeles 2 Tavler med Oplysning herom, en for den offentlige Politiret (S. 31) og en for Kriminalkamrene (S. 32—33).

Af Assessor Tybjerg blev det fremhævet i et Foredrag paa andet Kriminalistmøde, at det langt snarere er med Hensyn til Antallet af Varetægtsfanger end med Hensyn

*) For at forebygge Misforstaaelse bemærkes, at i Opgørelsen kun er medtaget de ved den offentlige Politiret behandlede egentlige kriminelle Sager. Dette har medført, at kun en ubetydelig Del af de ved Politiretten behandlede Voldsforbrydelser ere medtagne paa Opgørelsen.

I. Den offentlige Politiret.

	Betleri	Over- trædelse af Strf. § 180	Vold	Over- trædelse af Fremmedl. af 15/5 1875	Løs- gænger	Tilsammen
1. Arresterede.						
Heraf bleve domfældte	918	248	1	30	34	1231
Sagen sluttet med en Bøde.....	»	»	1	»	»	1
Sagen slutt. uden Straf eller Bøde	191	17	»	»	»	208
Tilsammen...	1109	265	2	30	34	1440
2. Anholdte.						
Heraf bleve domfældte	1	»	»	»	»	1
Sagen sluttet med en Bøde	»	»	»	»	»	»
Sagen slutt. uden Straf eller Bøde.....	2	»	»	»	»	2
Tilsammen...	3	»	»	»	»	3
3. Sigtede, der hverken have været anholdte eller arresterede.						
Heraf bleve domfældte	3	»	3	»	»	6
Sagen sluttet med en Bøde.....	2	»	1	»	»	3
Sagen slutt. uden Straf eller Bødc.....	38	1	»	»	»	39
Tilsammen...	43	1	4	»	»	48
I alt...	1155	266	6	30	34	1491

II. Krimina

	Tyveri	Bedrageri	Forbr. mod den offentl. Myndighed og Orden	Vold	Ulovlig Omgang med Hittegods	Røveri	Pengeafpresning (Strfl. § 245)	Brugstyveri	Strfl. § 248	Hæleri	Ødelæggelse af fremmed Ejendom	Falsk	Falsk Forklaring og Mened.	Blodskam	Voldtægt	Samleje med Børn eller uterligt Forh.
1. Arresterede.																
Heraf blev domfældte	769	89	36	36	4	10	5	»	»	33	»	27	1	2	1	27
Sagen sluttet med en Bøde.....	3	2	58	57	»	»	»	1	2	»	»	»	»	»	»	3
Sagen sluttet uden Straf eller Bøde	337	95	10	25	3	7	4	1	»	23	»	3	»	1	1	10
Tilsammen...	1109	186	104	118	7	17	9	2	2	56	»	30	1	3	2	40
2. Anholdte.																
Heraf blev domfældte	7	2	»	»	»	»	1	»	»	»	»	»	»	»	»	1
Sagen sluttet med en Bøde	4	»	5	5	»	»	»	1	»	»	»	»	»	»	»	»
Sagen sluttet uden Straf eller Bøde	58	17	1	1	»	»	»	»	»	5	»	1	»	»	1	5
Tilsammen...	69	19	6	6	»	»	1	1	»	5	»	1	»	»	1	6
3. Sigtede, der hverken have været arresterede eller anholdte.																
Heraf blev domfældte	23	20	5	11	»	»	»	»	»	»	»	2	»	1	»	1
Sagen sluttet med en Bøde.....	1	25	35	52	4	»	»	»	»	»	3	4	9	»	»	4
Sagen sluttet uden Straf eller Bøde	277**)	287	13	88	6	»	5	1	»	»	2	4	8	»	2	9
Tilsammen...	301	332	53	151	10	»	5	1	»	»	5	10	17	1	2	14
I alt...	1479	537	163	275	17	17	15	4	2	61	5	41	18	4	5	60

*) De Børn, mod hvem der har været kriminel Undersøgelse ved den offentlige Polit
 **) Heraf mindst c. 150 Børn.

til Arresternes Varighed, at Danmark staar ugunstigt i Sammenligning med andre Lande. De foranstaaende Oplysninger bekræfte Rigtigheden af denne hans Udtalelse for Københavns Vedkommende. Arresterne ere næppe uforholdsmæssig lange, men der arresteres i betydeligt Omfang. Af Oplysningerne fremgaar det klart, at Arrest normalt anvendes i de kriminelle Sager, der antages at egne sig til Gennemførelse til Dom, og hvori Straffen skønnes at blive Fængsel paa Vand og Brød eller tilsvarende eller højere Straf. Af 1199 domfældte Personer havde de 1117 været belagte med Arrest under hele Undersøgelsen eller Dele af den, medens kun 82 ikke havde været arresterede, og af disse havde endda 11 været anholdte under Sagen. Ser man hen til de enkelte Forbrydelser, kan det fremhæves som særlig karakteristisk, at af de 799 Personer, der ere domfældte for Tyveri, have kun 30 ikke været arresterede under Sagen. Det maa jo nemlig erindres, at der efter dansk Ret ingen Minimumsgrænse er for det stjaalnes Værdi, og at der saaledes under Tyveribegrebet henføres mange Smaaforbrydelser. Betegnende er det ogsaa, at der af de ved den offentlige Ret for Betleri og Overtrædelse af Strfl. § 180 sigtede Personer havde været arresteret respektive 1109 og 265 Personer, medens respektive kun 43 og 1 havde været paa fri Fod. En eneste Forbrydelse udmærker sig ved at have et større Antal sigtede, hvoraf ingen har været belagt med Arrest eller sat under Anholdelse. Det er forargeligt Samliv. For denne Forbrydelse og den dermed beslægtede Forbrydelse, Hor, have i alt 46 været sigtede uden Arrests Anvendelse. Men til Gengæld er der da heller ikke en eneste af disse sigtede, for hvis Vedkommende Sagen er gennemført til Dom. Sammenhængen er imidlertid den, at man ikke ønsker at anvende disse forældede Lovbestemmelser og derfor sørger for at faa Sagerne ud af Verden paa anden Maade.

Selv om ogsaa andre Aarsager kunne have nogen Del i Arrestantallets forholdsvis betydelige Størrelse, kan der dog ikke være nogen Tvivl om, at Hovedaarsagen hertil maa søges i Inkquisitionssystemet. Dette Systems Hovedhjørnesten er Dommerens Paavirkning af den sigtede til at tale Sandhed. Men saadan Paavirkning kan kun med Nytte udøves over for den arresterede. Har Politiet ikke i den første Overraskelse ved Afhøringen — under hvilken selvfølgelig Frygt for Anholdelse eller Arrest spiller en vis Rolle — faaet en sigtet, der er paa fri Fod, til at tale Sandhed, kan man roligt sige, at ethvert Forsøg paa, uden Anvendelse af Arrest, at faa ham til at tale Sandhed, i de 99 af 100 Tilfælde vil være ganske ørkesløst, naar da ikke Beviserne ere aldeles overvældende, og selv om dette sidste skulde være Tilfældet, vil det dog ofte gaa saaledes, at den sigtede trods alt lyver. Det ligger nu en Gang i den menneskelige Natur, at en sigtet søger at klare sig med Usandheder i saa stort Omfang som muligt. Ret belysende i saa Henseende er den magre Høst af Domfældelser for de sigtede, der ikke have været arresterede. Resultatløsheden af disse Sager har ganske vist som oftest sin Aarsag i, at Sagerne ere af for ringe Betydning*) til Gennemførelse til Dom eller i, at Beviset er tarveligt. Men der kan dog næppe være Tvivl om, at, hvis man i større Omfang havde anvendt Arrest i disse Sager, vilde der have resulteret flere Domfældelser i dem.

Da Arrest og Inkquisitionssystemet nøje ere sammenknyttede, er det klart, at man kun kan naa en betydeligere Nedbringelse af Varetægtsarrestanternes Antal ved at afskaffe Inkquisitionssystemet og gaa over til et System, der renoncerer paa at benytte sigtede selv som Hoved-

*) Hvad angaar de talrige Bedragerisager, i hvilke Arrest ikke er anvendt, er Forholdet sædvanlig det, at det paagældende Forhold balancerer paa Grænsen mellem det kriminelle og det tilfældige, og at Sagen for Klagerens Vedkommende nærmest har til Øjemed Inkassation.

bevismidlet. Jeg skulde imidlertid være tilbøjelig til at tro, at man ogsaa under Inkquisitionssystemet kunde opnaa nogle mindre Besparelser i Arrestantallet, navnlig ved at undlade Anvendelsen af Arrest i en Del Tilfælde, hvor Sagen straks er fuldt oplyst. Der er, saaledes som det fremgaar af Tabellen, allerede nu nogen Tilbøjelighed til at undlade Anvendelsen af Arrest i Voldssager og i Sager angaaende Vold eller Fornærmelser mod Politiet. Men man kunde sikkert uden Skade gaa en Del videre. I saadanne Sager er det som oftest let at skaffe fuldt Vidnebevis, og det kan derfor i Reglen være temmelig ligegyldigt, hvad sigtede selv forklarer. Man kunde sikkert ogsaa i en Del mindre Tyveri- og Bedragerisager i større Omfang, end det nu er Tilfældet, lade sigtede være paa fri Fod, naar han straks over for Politiet havde erkendt sin Skyld og givet en udtømmende Forklaring om Sagen.

A. Schou.